

Eloonjäänyt

Stam1na

Jossakin vaiheessa on koneen laskeuduttava
Jossakin vaiheessa on lasku maksettavana
Jossakin vaiheessa on veri veteen sekoittuva

Muut nousseet koneet kilpaa paetessani kadotin
Nyt jäätyisin hengiltä pois kyydistä jos hyppäisin
Kerosiini palaa, horisontin yllä aurinko - se laskee, kauniimpana kuin koskaan

Pakkolaskun, tulen, paineen läpi viestinä on lyhyesti: Ei ole eloonjääneitä
Musta laatikko, tästä selvinnyt ei ihminen
Katkaisen pian virran, säästän voimavarani
En osaa uida, silti yrittää voin kaikkeni
Taistelleen pinnan yllä, haukkoen happea, suolavettä, myrkkyjä, huutaen apua

Jos olisimme kehittyneet tarpeeksi, ehkä oppineet lentämään omin siivoin
Emme kontrolloi hakien olisi eksyneet reitiltä luonnonlakien, vaan nähneet yli rajojen, yli ohjainten

Taivaalla jahtasin aurinkoa, tavoite oli puhdasta hulluutta
Mutta korkealta näin miten meri on suuri, kaartuva, kaunis pilvien muuri
Ääntäkin nopeammin pakenin loppua, kunnes lopussa uskalsin todeta
Evoluutio jää, vain ihminen häviää, ei meitä ollu syytä säilyttää
Säilyy kaaos kontrollissa

Ylitse rajojen, aaltojen, vihollisten, eloonjääneiden, toivon rippeiden,
Matkaa on taitettu liiankin kauan

Näen kaiken nyt selvemmin, tiputan kyydistä kaiken turhan painon pois
Kuka haluaa olla ilmaa raskaampi

Nojaan pehmeään istuimeen, tallennan tarinani
Ja kun meri kutsuu, minä kuuntelen

Taivaalla jahtasin aurinkoa, tavoite oli puhdasta hulluutta
(Hulluuden me hallitsimme)
Mutta korkealta näin miten meri on suuri, kaartuva, kaunis pilvien muuri
(Muureja me rakensimme)
Ääntäkin nopeammin pakenin loppua, kunnes lopussa uskalsin todeta
(Lopussa me hävisimme)
Evoluutio jää, vain ihminen häviää, ei meitä ollu syytä säilyttää
Säilyy kaaos kontrollissa

Ja kun meri kutsuu, minä kuuntelen

..jäätikkö sulii jossain kaukana, juhla jatkui mutta juoma oli lopussa

..
..luteet syöpäosastolle, maailman sisällissota oli syttynyt..